

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ

ΔΙΑ 13 ΨΗΦΩΝ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Μεσολόγγιον, 2 Ιουλίου.

Ὁ κύριος Τρικούπης ἤρξατο προπαρασκευάζων διὰ παντοίων μέσων τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ υποψηφίου τούτου· καὶ Ἀ' διορήσας τὸν Μῆτζαν Καφάλην τὸν Στραβὸν καὶ τὸν ἀνεψιὸν του ἱατρὸν ὡς σπουδαίους κομματάρχας ἐν Μεσολογγίῳ ἀπέσπασεν αὐτοὺς ἐκ τοῦ κόμματος Δεληγεώργη, διορίσας τὸν μὲν Χρήστον εἰσαγγελέα, τὸν δὲ Πάνον ἱατρὸν τῶν φυλακῶν καὶ ἐν γένει δικαστικὸν ἱατρὸν ἐπὶ προσδοκίᾳ διπλώματος ἐπαρχιακοῦ ἱατροῦ ἐν καιρῷ Β'. διώρισεν ἐσχάτως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸν υἱὸν τοῦ καφρεπώλου Μωραϊτογικνοπούλου, Δεληγεωργιστοῦ, καὶ ἀπέσπασεν αὐτόν, τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους του ἐκ τοῦ κόμματος Δεληγεώργη Γ'. διώρισε καὶ διατηρεῖ εἰς τὴν θέσιν Σχολάρχου ἐν Βονιτζί τὸν υἱὸν τοῦ Κλείτου Σπύρου Γεωργίου ἵνα ἀποσπάσῃ τὸν Γούλαν Μάρκον θεῖον του, εὐεργετημένον ἄλλοτε Δεληγεωργιστὴν, καὶ ὑπεσχέθη αὐτῷ τὴν ἄμεσον καταβολὴν τῶν καθεστερουμένων αὐτῷ 14 χιλιάδων δραχμῶν ἐξ ἐργολαβίας δημοσίων ἔργων· ὑπεσχέθη θέσιν τελῶνους εἰς τὸν ἄλλοτε διωρισμένον τελῶνην Μεσολογγίου καὶ ἐλεκτὴν Κατακόλου Δαγκαλάκην ὑπὸ Δεληγεώργη, καὶ ἀπέσπασεν αὐτόν· διώρισεν ὑπὲρ τοὺς εἴκοσιν προσθέτους ἀλατοφύλακας καὶ προσθέτους ὑπαλλήλους ἐκτὸς τῶν τεσσαράκοντα ἐργατῶν τῆς ἀλικῆς· συνήγαγεν ἀπὸ περάτων ὅλους τοὺς μεσολογγίτας ὑπαλλήλους παντὸς εἴδους, μὴ ἐξαιρουμένου τοῦ ἐξ Ἄρτης ἐλθόντος βρακοφόρου Κόνη καὶ τοῦ δεκανέως τοῦ πυροβολικοῦ υἱοῦ του· τηλεγραφηταὶ Μεσολογγίται οὐδέποτε ἰδόντες τὴν πατρίδα των, οἷος ὁ Στέφανος Βάλβης, ὡς διάφοροι ἄλλοι, ὡς καὶ ὁ θεῖος του Σπύρος Βάλβης ἀπε-

στάλησαν ἐξ Ἀθηνῶν ἵνα ψηφίσωσι τὸν ὑπουργικὸν υποψήφιον· ὁ Ζαλοῦχος ἐπίσης ἐστάλη ἐπὶ ὑποσχέσει καθηγητικῆς ἑδρας καὶ εἰς πλῆθος ἄλλων ὑπεσχέθησαν διάφοροι θέσεις· διέταξεν ὅλους τοὺς ἐντοπίους ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ στρατιώτας τοὺς ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ἀρχηγείου νὰ συνέλθωσιν ἐνταῦθα καὶ υποψηφίσωσι τὸν ὑπουργικὸν υποψήφιον· διετάχθησαν οἱ τελωνοφύλακες καὶ ἄλλοι μεσολογγίται ὑπάλληλοι καὶ ἦλθον διὰ τοῦ τελευταίου ἀτμοπλοίου τοῦ σαββάτου ἐκ Πατρῶν· ὁμοίως οἱ τελωνοφύλακες Καρθασαρά καὶ ἦλθον πεζοὶ ἵνα ὑπεψηφίσωσι τοῦ υποψηφίου του.

Εἰς τριάκοντα σχεδὸν μηδενιστὰς λεγομένους καὶ μένοντας ἀναποφασίστους ὑπεσχέθη τὴν θέσιν τῶν ἀποθηκῶν τῆς ἀλικῆς· καὶ δι' ὅλων τῶν ἐκνόμων τούτων μέσων καὶ δι' ἑλλειψίν συνεννοήσεως μετὰ τῶν 5 ἄλλων ἀντιπολιτευομένων υποψηφίων θεωρούντων ἑαυτοὺς ἐπιτυγχάνοντας καὶ κοπτόντων ψήφους ἀπὸ τὸν υποψήφιον Δεληγεώργη, Ἀχιλλέα Τιμπουράκη, κατωρθώθη ἡ δι' ἑλλειψίν 7 ψήφων ἐκ τοῦ κόμματος Δεληγεώργη πλειοψηφία τοῦ ὑπουργικοῦ υποψηφίου.

Ἄλλ' ὁ κυριώτερος λόγος δι' ὃν ἀπέτυχεν ὁ υποψήφιος Δεληγεώργη ὑπῆρξεν ἡ ἀποχώρησις ἐκ τοῦ τόπου τῶν ἐκλογῶν τοῦ ἱατροῦ Δροσίνη ἀπὸ τῆς 6 μ. μ. ὥρας ἕνεκα ἐλαφρᾶς ἐγκεφαλικῆς συμφορῆσεως ἐπελθούσης ἕνεκα 30 βαθμῶν θερμοκρασίας ἐκ τοῦ στενοῦ τῆς ἐκκλησίας χώρου.

Ἄλλ' ἡ κατάπτωσις τῆς κυβερνητικῆς ἐπιρροῆς ἐν Μεσολογγίῳ ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἐξῆς: Ἀ'. διὰ τῆς ἀποτυχίας τοῦ θεῖου τοῦ πρωθυπουργοῦ Θεμιστοκλέους Τρικούπη ὡς δημοτικοῦ συμβούλου· Β'. διὰ τῆς ἀποτυχίας τοῦ Διόρη Διευθυντοῦ τοῦ κόμματος καὶ τέως προέδρου τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου· Γ'. διὰ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Δεληγεωργιστοῦ Ἀ. Παρέδρου Πατάγου καὶ 8 δημοτικῶν συμβούλων καὶ τῆς ἐπιτυχίας δύο ἐτέρων ἀντιπολιτευομένων, μόνον

95

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

95

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 548)

Ὁ κ. Λαγγάρδ εὐρίσκειται ἐν τῷ γραφείῳ του, δωματίῳ παρακειμένῳ εἰς τὸν κοιτῶνα, ὅπου καὶ διαμένει πάντοτε.

Κρότος βημάτων διτῆγειρεν αὐτόν καὶ ἠνωρθώθη. Ἄνοιχθείσης τῆς θύρας, εἰσῆλθεν ὁ κ. Βάν Ὅσσεν. Ὁ κ. Λαγγάρδ προὐχώρησε μετὰ σπουδῆς πρὸς συνάντησιν τοῦ τραπεζίτου προσάλλων τὰς δύο χεῖρας. Ἄλλ' ἄμεσως ἡ φλόξ τοῦ βλέμματός του ἐσβέσθη, ἡ δὲ φυσιογνωμία του ἀνέλαβε τὴν συνήθη τῆς ἀθυμίας ἐκφρασιν.

— Μαντεύω ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν σας, φίλε μου, εἶπε τῷ Ὁλλανδῷ· ἀκόμη μία διάψευσις ἐλπίδων!

— Οἱμοὶ! μάλιστα.

— Ποια ἦτο ἡ συμπέρασις σου;

— Οἰκτρά. Ἄ! ψεύδεται ἀναιδῶς.

— Λοιπὸν δὲν ἠθέλησε νὰ ὁμιλήσῃ.

— Δὲν ἤξεύρει τίποτε, ἀγνοεῖ τί ἔγεινε;

— Τὸ πιστεύετε;

— Εἶμαι πεπεισμένος. Ἐκράτουν αὐτόν ἀσθμαίνοντα ὑπὸ τὸ βλέμμα μου· οὐδεμία ἐκ τῶν μᾶλλον ἀπορρήτων σκέψεων του μοῦ διέφυγεν.

Ὁ κ. Λαγγάρδ ἐξέβαλε μακρὸν ἀναστεναγμόν.

— Εἶμαι ὅλως ἀποτεθαρρημένος, εἶπε, καθήμενος καὶ δεικνύων ἀνάκλιτρον εἰς τὸν Βάν Ὅσσεν.

— Ὅχι, ὄχι. ὑπέλαβεν ὁ τραπεζίτης, δὲν πρέπει νὰ καταβληθῆτε· ὀφείλετε νὰ τηρήσετε τὴν ἐλπίδα ἣτις σας παρέχει τὴν δύναμιν.

— Ἀλλὰ δύναμαι;

— Δὲν ἐπετύχατε ἤδη ἐν μέρει; Ἄναμένετε, μὴ παύετε ἐλπίζοντας...

— Ἄ! Ἐπίστευσα τέλος ὅτι αὕτη ἀπέθανεν, ἡ δυστυχίς. Τίς οἶδεν ἂν δὲν τὴν ἐδολοφόνησαν;

— Μὴ, παρακαλῶ, ἔχετε τὴν φρικαλέαν ταύτην σκέψιν. Οἱ ἄθλιοι οἷτινες δὲν ἐφόνευσαν τὸ παιδίον, ἀφήκαν νὰ ζῆσῃ ἡ μήτηρ.

— Ποῦ εἶνε τότε; ποῦ εἶνε;

— Μὴν ἀπαυδᾶτε, ζητεῖτε ἀκόμη, ζητεῖτε πάντοτε.

— Ὄ! νὰ ἀπαυδῆσω! Ὡς νέος περιπλανώμενος Ἰουδαῖος πάντοτε περιπλανώμαι.

— Ἡ Θεοῖα Πρόνοια ἀπέδειξεν ἤδη ὅτι δὲν σας ἐγκατέλειπεν.

τοῦ ἐξομώτου Δαγκαλάκη ἐπιτυχόντος, ἀγνοούντων πολλῶν δεληγεωργιστῶν ὅτι ἀπεσπᾶσθη ἀπὸ τὸ κόμμα.

Λέγεται ὅτι ὁ ὑποψήφιος Παππαδόπουλος ἐπώλησε τὴν ἐν Πάτραις μικρὰν οἰκίαν του διὰ δέκα χιλιάδας δραχμὰς τὰς ὁποίας ἐδαπάνησεν εἰς τὰς ἐκλογὰς, καὶ ὅτι ἐκτὸς τῶν διαφόρων βοηθημάτων δι' εἰκοσιπενταδράχμων ἐνταλμάτων, ἐστάλη ἐσχάτως καὶ τριῶν χιλιάδων δραχμῶν ἐνταλμα ἐξ-αργυρωθὲν καὶ δαπανηθὲν πρὸς ἀγορὰν ψήφων.

Εἰς τὸν Δῆμον Αἰτωλικοῦ ἐπέτυχεν ὁ Λάσκαρης, Δεληγεωργιστῆς ὑποψήφιος διὰ πλειοψηφίας 110 ψήφων.

Εἰς τὸν Δῆμον Παραχελωτίτιδος ἐπέτυχεν ὁ ὑπουργικὸς ὑποψήφιος, διὰ μεγάλης ὑπουργικῆς πιέσεως.

Εἰς τὸν μέγαν δῆμον Μακρυνείας μετὰξὺ τριῶν Δεληγεωργιστῶν ὑποψηφίων ἐπέτυχεν ὁ Τσιρπέλης, ἀποτυχόντος τοῦ ὑπουργικοῦ ὑποψηφίου Μπαλουτᾶ.

Εἰς τὸν Δῆμον Ὀλυνείας ἐπέτυχεν ὁ ὑπουργικὸς ὑποψήφιος Κωνσταντῖνος Τσιμπουράκης δι' ἐπτὰ μόνον ψήφων τῇ συνδρομῇ καὶ συμπράξει τοῦ Βασιλείου Ἀϊλιώτου Δεληγεωργιστοῦ δι' ἀτομικοὺς λόγους καὶ διὰ τὴν πρὸ τετραετίας προδοσίαν Δεληγεωργῆ ὑπὸ τῶν καλουμένων Παναγιωτάκη Τσιμπουράκη.

Ἐγὼ

ΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΕΝ ΑΜΕΡΙΚῆΙ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΑΙ.

Ἐντὸς ὀλίγου λήγει ἡ περίοδος τοῦ Προέδρου τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, οἱ ὑποψήφιοι ἀπὸ τοῦδε προαλείφονται, καὶ μετὰξὺ αὐτῶν τὸ μεγαλείτερον σκάνδαλον κάμνει ἡ διάσχιμος θιασώτις τῆς ἐλευθερογαμίας καὶ τοῦ ψηφοδικαιώματος τῶν γυναικῶν. Ἦδη διὰ τοῦ γραμματέως τῆς ἐξέδωκε

— "ὦ! ὁ βαρόνος οὗτος Δεσιμαίτζ! εἶπε διὰ φωνῆς ὑποκόφου. Ὑπάρχουσι στιγμαὶ ὅπου καταλαμβάνομαι ὑπὸ μανίας, ἔτοιμος νὰ μεταβῶ ἵνα ζητήσω λόγον τῶν κακουργημάτων του. Εἶπατε, κ. Βὰν Ὅσεν, εἶπατε, ὑπάρχει τιμωρία ἀρκούντως τρομερὰ διὰ τοιοῦτον θηρίον; Καὶ ζῆ ἀτιμώρητος.

— Ἡ τιμωρία θὰ τὸν εὕρῃ.

— Ὁ οὐρανὸς δὲν ἔχει πλέον κεραυνούς ἐκδικήσεως!

— Ἡ καταστροφή του εἶνε γεγονός τετελεσμένον! τὸ τέλος ἄρχεται.

— "ὦ! τὸν ἄθλιον, τὸν ἄθλιον! καὶ δὲν δύναμαι νὰ τὸν πλήξω! Οἱ βραχιόνες καὶ αἱ χεῖρές μου εἶνε δεμέναις. Εἶνε ὁ σύζυγος εὐγενούς καὶ ἀγίας γυναικός, εἶνε πατὴρ ἀξιεράστου θυγατρὸς, ἦτις κέκτηται ὅλα τὰ προσόντα, τὰς χάριτας, ὅλας τὰς ἀρετὰς τῆς μητρὸς τῆς. . . Δύο ἄγγελοι φυλάττουσι καὶ τὸν ὑπερασπίζονται. . . Μάτην τὰ θύματα κραυγάζουσι κατ' αὐτοῦ, δὲν δύνανται νὰ τύχωσιν ἐκδικήσεως! . . . Ἄ! Πρὸ πολλοῦ ἡ θύρα τοῦ κατέργου θὰ ἡνοιγέτο δι' αὐτόν, ἐὰν δὲν ὑπῆρχον ἐκεῖ οἱ ἄθωοι! Διατί νὰ κατασυντρίψω αὐτούς; Δικαιοῦμαι νὰ πράξω τοῦτο; Καὶ συγκρατῶ τὴν ὀργὴν μου, τὴν μανίαν μου.

Καθ' ἡμέραν, καθ' ὥραν γνωρίζω ὅτι πράττει ὁ βαρόνος. Παρ' αὐτῷ, ὑπὸ τὴν στέγην του, ὁ Λανδρὸν, ὁ γενναῖος μου Λανδρὸν, ἀκούει καὶ παρατηρεῖ. Οὐδὲν βλέπει, οὐδὲν ἀκούει δυνάμενον νὰ μὲ θέσῃ εἰς τὰ ἔγχη του. Ἐὰν ἐβλεπε

πρόγραμμα εἰς τὸ ὁποῖον, ὡς νὰ ἦτο βεβαία περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἐκλογῆς τῆς, διεβεβαίω τοὺς καὶ τὰς Ἀμερικανίδας ὅτι «προθύμως ἀναλαμβάνει τὸ ἀξίωμα αὐτὸ καὶ ἔχει κατὰ νοῦν νὰ ἀφιερωθῇ εἰς αὐτὸ μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεως καὶ τοῦ ἐnthουσιασμοῦ.» Ἡ μέλλουσα πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ἡ διάδοχος τοῦ νῦν Ἀρθούρου, ὀνομάζεται Κυρία Γουδχούλ, τὸ δὲ μόνον καλὸν τὸ ὁποῖον ἔκαμε ἕως τώρα εἶναι ὅτι ἐχώρισε τὸν ἄνδρα τῆς. Ἡ Γουδχούλ αὐτὴ εἶναι ἐπὶ κεφαλῆς συλλόγου γυναικῶν, τοῦ ὁποίου σκοπὸς εἶναι ἡ κυρίεσις τοῦ ἐν Οὐάσιγκτῶν Λευκοῦ Οἴκου, ὡς νὰ εἴπωμεν τῶν ἀνακτόρων τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Αἱ ἰδικαί μας ἑλληνίδες τὰ ἔχουν κυριευμένα τὰ ἀνάκτορα, ἀλλὰ διὰ τῆς καλλονῆς των. Τὸ πρόγραμμά των εἶναι: ἡ ἐξουσία εἰς τὰς γυναίκας ἢ ἐργασία εἰς τοὺς ἄνδρας. Ἄν καὶ τώρα δὲν πιστεύομεν διαφοροτρόπως νὰ ἔχουν τὰ πράγματα· οἱ ἄνδρες δουλεύουν, αἱ γυναῖκες ἄρχουν. Ἄλλ' αἱ ἀμερικανίδες ὀνειροπολοῦν προεδρεῖαν, ὡς καὶ βασιλείαν, ὑπουργεῖα, πρεσβείας καὶ τὰ λοιπὰ. Ἦσαν δὲ εἰς ἓνα γραφικὸν τοῦ Μωῦσέως τὴν μέλλουσαν βασιλείαν των. Ἐκείνη τὸ: Βαλῶ ἔχθραν ἀναμέσον σοῦ καὶ τῆς γυναικός καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου καὶ τοῦ σπέρματος τῆς γυναικός· αὐτὸ συντρίψει τὴν κεφαλὴν σου» ἐννοεῖ λέγει τοὺς ἄνδρας καὶ πάει λέοντας.

Ἐξ Ἀμερικῆς τὸ γυναικόρευμα αὐτὸ περνᾷ εἰς Ἀγγλίαν· διότι αἱ Ἀμερικανίδες εἶναι προοδευτικώτεραι τῶν Ἀγγλίδων· βλέπουν πολὺ μακρότερα. Ἀλλὰ καὶ αἱ Ἀγγλίδες δὲν πάνε παρακάτω· οἱ σύλλογοι των πέρνουν καὶ δίδουν· ἐννοοῦν νὰ κατακτήσουν ὄχι μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι.

Καὶ ἡ δουλειὰ των δὲν πάγει ἄσχημα. Διότι ἐκέρδισαν ὑπὲρ ἑαυτῶν πολλοὺς ἄνδρας· καὶ ἦτο δυνατὸν νὰ μὴν τοὺς κερδίσουν· προχωροῦν δὲ διπλωματικώτατα· ἀπὸ τὸ ὀλιγώτερον εἰς τὸ περισσώτερον· ἐδῶ ἐμμύθησαν τοὺς ἄνδρας οἵτινες ἀπὸ τὸ μειδιάμα προχωροῦν εἰς τὴν χειραψίαν καὶ ἀπὸ

τὸν ἄνθρωπον, ὅστις ἐπεσκέπτετο ἄλλοτε τὸν βαρόνον Δεσιμαίτζ καὶ ὅστις ἦν τὸ τρομερὸν ὄργανον τῶν κακουργημάτων του, θὰ τὸ ἐμάνθανον! Ἄ! Τὸν ἄνθρωπον τοῦτον, τὸν κακοῦργον τοῦτον θὰ ἔδιδον τὸ ἦμισυ τῶν ἡμερῶν μου διὰ νὰ εἶχον αὐτόν ἐμπροσθέν μου μίαν μόνην στιγμὴν! Θὰ ὠμίλει, καὶ ἂν ὄφειλον ἀκόμη ν' ἀποσπᾶσω τοὺς λόγους ἀπὸ τοῦ λάρυγγός του!

Ἡμέραν τινὰ ἐνόμισα ὅτι ἀνεκάλυφα ἓνα τῶν συνενόχων τοῦ βαρόνου. . .

— Ἄ!

— Ἐν τῷ προσώπῳ ξένου τινός, ἐνὸς Βραζιλιανοῦ, ὅστις ὀνομάζεται Πέδρο Κάστορα.

— "ὦ! κύριε!

— Τὸν γνωρίζετε;

— Ὀλίγον, ἀλλ' ἱκανῶς, ὥστε νὰ δύναμαι νὰ ἐγγυηθῶ δι' αὐτόν. Ἐχει μεγάλην περιουσίαν, ἐντίμως κτηθεῖσιν ὑπὸ τοῦ πατρὸς του, ὅστις ἐγένετο φίλος τοῦ ἰδικοῦ μου. Ὁ Πέδρο Κάστορα σκέπτεται ἰδιοτρόπως· δὲν πράττει ὅ,τι εἰ ἄλλοι· χαροκτῆρ ἐκκεντρικός, ἔχει παραδόξους ἰδέας. Εἶνε ἓνας μονομανῆς, δυνάμενος νὰ πράξῃ μυρίας ἀνοησίας πρὸς πραγματοποίησιν μιᾶς ὀνειροπωλησεῶς του. Κοῦφος κατὰ τὸ φαινόμενον, εἶνε κατὰ βάθος σπουδαιώτατος. Διασκεδάζει, ἡ περιουσία αὐτοῦ ἐπιτρέπει τοῦτο, ἀλλ' ἔχει καλὴν καρδίαν· τιμιώτατος, εὐθύτατος, ἔχει εὐγενῆ αἰσθη-

ταύτης εἰς τὸ φίλημα καὶ καθέτης. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ζήτουσι πάντα χήρα ἢ δεσποινὴς ἔχουσα ἰδιοκτησίαν τινὰ νὰ χαίρῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν. Ἐξαιροῦνται τοῦ δικαιώματος αὐτοῦ ἡ κατακαυμένες ἢ πανδρεμένες· ἴσως ὡς ἐξασκήσασαι αὐτὰ συλλήβδην τὰ ἐκλογικὰ των δικαιώματα εἰς τὴν ἐλογὴν τοῦ συζύγου των. Ἀλλὰ μίαν δεσποινίς, ἡ κόρη Κραῖγεν, εἰς τὸ συλλαλητήριον τὸ ὁποῖον προηγήθη τῆς ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων συζητήσεως τοῦ ζητήματος συκώθηκε καὶ εἶπε, ὅτι πᾶσα γυνὴ ἔχουσα ἰδιοκτησίαν, εἴτε ἔγγαμος, εἴτε μὴ, νὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν.

Ἐκεῖνοι τῶν πολιτευομένων οἵτινες θέλουν νὰ κολάσουν τὸ πρᾶγμα λέγουν ὅτι δὲν εἶναι δὰ καὶ κανένα μεγάλο πρᾶγμα ἀπλῶς πρόκειται εἰς τὰ 3000000 τῶν ἀγγλων ψηφοφόρων νὰ προστεθοῦν καὶ 400,000 γυναῖκες ψηφοφόροι. Ἀλλ' ὅταν ἐφαρμοσθῇ ἐν Ἀγγλίᾳ, ὡς ἐν Ἑλλάδι, τὸ δικαίωμα τῆς καθολικῆς ψηφοφορίας; Ὅταν ἀρθῇ ἡ ἐξαιρέσις τῶν ὑπᾶνδρων γυναικῶν; Καὶ ὅταν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν τὸ στατιστικὸν φαινόμενον ὅτι ἐν τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ αἱ γυναῖκες πλεονάζουν τῶν ἀνδρῶν;

Ταῦτα φοβουμένη ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων ἀπέρριψε μόνον διὰ πλειονοψηφίας 16 ψήφων τὸ νομοσχέδιον τοῦ ψηφίζειν τὰς χήρας καὶ τὰς δεσποινίδας. Ἐκ τῶν 652 ὅμως βουλευτῶν παρήσαν εἰς τὴν ἀξιουμνημένον συνέδριον μόνον 244, ἐκ φόβου μήπως ψηφίζοντες ἐναντίον τὰ βάλουν μὲ τὰς γυναῖκας των. Καὶ τότε;

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΡΝΟΥΝ ΟΙ ΙΑΤΡΟΙ

Ἐν Βιέννῃ ἠγέρθη ζήτημα περὶ τῆς ἀντιμισθίας τῶν ἱατρῶν. Φαίνεται ὅτι κανένας ἐξ αὐτῶν ἐζήτησε νὰ πληρωθῇ πολὺ ὑψωμέναις τῆς βίβλιότητος του, ὃ δὲ πελάτης δυστροπῶν ἐνήχθη εἰς τὸ διαστήριον, ὅπερ καὶ ὤρισεν ὡς νόμιμον ἀ-

ματα, τὰ δὲ πολλὰ προσόντα του εἰς λήθην ρίπτουσι τὰς ἐλλείψεις αὐτοῦ.

— Ὅ,τι μοὶ λέγετε περὶ τοῦ νεανίου τούτου συμφωνεῖ μετὰ τῶν πληροφοριῶν, ἃς περὶ αὐτοῦ ἔλαβον. Ἡπατήτην, ἀνεγνώρισα ταχέως τὴν πλάνην μου. Οἶμοι! Ἐν τίποτε μόνον διεγείρει τὴν δυσπιστίαν μου καὶ ὑποπτεύομαι. Ζητῶ συγγνώμην ἀπὸ τὸν Πέδρο Κάστορα, ἀλλ' ἡ οἰκειότης του μετὰ τοῦ βαρόνου Δεσιμαίτζ μοὶ ἐπέτρεπε νὰ συλλάβω ὑπονοίας. Ζητῶ καὶ πάντα ἄνθρωπον, ὅστις πλησιάζει ὀλίγον τὸν βαρόνον, τὸν ἐκλαμβάνω ὡς συνένοχον.

Τέλος ἀγαπητέ μου Βᾶν Ὅσσην ἐκάματε κατὰ παράκλησίν μου ἀνοφελές τι διάβηματα.

— Τίς οἶδεν;

Ἄ γ. Λαγγάρδ ἐκίνησε θλιβερώς τὴν κεφαλὴν.

— Ὡ! δὲν ἤλπιζα σχεδὸν, ὑπέλαβεν· ἀλλ' ἤθελα νὰ γνωρίζω· πρέπει τὰ πάντα νὰ δοκιμάζω... Πόσαι χίμαιραι ἀποπτᾶσαι! Τὴν μίαν ἀπογοήτευσιν διαδέχεται ἄλλη τοῦτο εἶναι ὀδυνηρόν!

Μέλλω ἐπὶ τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας νὰ ἐνασχοληθῶ· εἵπειτα θὰ μεταβῶ εἰς Ἐπινάλ, ὅπου μόνον αἰσθάνομαι ὅτι ζῶ. Θὰ λάβω τὴν εὐχαρίστησιν νὰ σᾶς ἐπανίδω κατὰ τὴν ἐπάνοδόν μου εἰς Παρισίους.

— Καὶ ἂν ἐν τῷ μεταξύ δεχθῶ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ βαρόνου;

— Μὴ πιστεῦτετε.

μοιθὴν ἐνάμιση φιορίνι, ἧτοι ἐπάνω κάτω τέσσαρα φράγκα. Οἱ Βιεννέζοι καὶ ἡ Βιεννέζες τὸ ἤραν καλά, καὶ ἤρχισαν νὰ πληρώνουν καὶ τοὺς καλλιτέρους ἱατροὺς καὶ εἰς τὰς κρισιμωτέρας περιστάσεις τὰ τέσσαρα φραγκάκι. Ἀλλ' οἱ ἱατρικοὶ Σύλλογοι ἐπανεστάτησαν· δὲν ἐννοοῦν νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν δικαστικὴν ἀπόφασιν ὡς ἔχουσαν γενικὸν κύρος· ἦτο λέγουν ἀπόφασιν εἰδικὴ δι' εἰδικὴν περίπτωσιν καὶ ἐννοοῦν νὰ πληρώνωνται καλά.

Ἐξήνεγκον δὲ τὰς ἐξῆς περίπου σκέψεις, τὰς ὁποίας πρέπει νὰ ἀναγνώσουν τινὲς τῶν σφόδρα καλομαθημένων ἱατρῶν μας:

Ἡ ἀληθὴς τοῦ ἱατροῦ φιλοanthρωπία συνίσταται ἐν τούτῳ, εἰς τὸ νὰ ἦνε ἔτοιμοι **εἰς κάθε ὥρα**—ἀκούετε, κύριοι Ἀθηναῖοι μεγαλοῖατροι, εἰς κάθε ὥρα—ἀδιαφορῶν διὰ τὸ ἄτομόν του, τὴν υγείαν του καὶ τὴν οἰκογένειάν του, ὅπως παρέχῃ βοήθειαν καὶ ἀνακούφισιν τῶν πόνων εἰς τὸν ἀσθενῆ, εἰς τὸ νὰ ἐκθέτῃ ἐν ὥρᾳ ἐπιδημίας καὶ ἐκυτὸν καὶ τὴν οἰκογένειάν του εἰς ὑπερτάτους κινδύνους· εἰς τὸ νὰ παρέχῃ μετ' αὐταπαρνήσεως τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὴν πολιτείαν καὶ τὸ δημόσιον, ἐν ὥρᾳ πολέμου καὶ κολλητικῶν νοσημάτων.—Τὰς γραμμάς ταύτας ἄς τὰς ἀναγνώσῃ παρακαλούμεν καλύπτοντες τὸ πρόσωπον οἱ ἐν Σύρῳ κύριοι ἱατροί.

Καταλήγουσι δὲ οἱ ἱατροὶ διακηρύττοντες ὅτι ὑπὸ οὐδενὸς νόμου εἶνε ἠναγκασμένοι νὰ ὑποκύβουν εἰς ὠρισμένην διατίμησιν τῶν ἱατρικῶν των ἐπισκέψεων καὶ ὅτι ὅσω θέλουν θὰ ἀναβιβάζουν τὴν τιμὴν τοῦ ἐμπορεύματός των.

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΠΑΝΤΟΥ

Δημοσιογραφικὴ πρόοδος.—Ἐν Βελιγραδίῳ ἐδημοσιεύθη νέα σατυρικὴ ἐφημερίς ὀνόματι *Τσουρικὰ*, τῆς ὁ-

— Ἐν τούτοις;...

— Ἐν πάσει περιπτώσει, γνωρίζετε ὅτι συνεφωνήθη μετὰξὺ μας. Ἀγαπητέ καὶ ἐξαίρετε φίλε, σᾶς εὐχαριστῶ ἀκόμη δι' ὅ,τι πράττετε ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἐστριγγξαν τὰς χεῖρας καὶ ἀπεχωρίσθησαν.

Τὴν ἐσπέραν νυκτὸς ὁ κ. Λαγγάρδ ἔλαβε τὴν ἐκθεσιν τοῦ πιστοῦ του Λανδρὸν, ὅστις εἶχε γίνει, ὑπὸ τὸ ὄνομα Φρειδερίκος, ὁ θαλαμηπόλος τοῦ βαρόνου Δεσιμαίτζ, καὶ δι-εβίβαζε καθ' ἡμέραν τακτικῶς ταύτην.

Ἴδου τὸ περιεχόμενον τοῦ γραμματίου:

«Ὁ βαρόνος εἰμινεν οἰκαδε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ δὲν ἐξῆλθε τὴν νύκτα ταύτην. Ὁ Πέδρο Κάστορα ἦλθε πρὸς ἐπίσκεψίν του· ἀμφότεροι διάκεινται φιλικῶς· ἀλλ' ὁ βραζιλιανὸς γίνεταί ὁσημέραι ἰταμώτερος καὶ ἀρχεται ὑποδεικνύων εἰς τὸν φίλον του ὅτι εἶνε ὁ πιστωτής του. Δύνασθε ἴσως ἡμέραν τινα νὰ μεταχειρισθῆτε τὸν ἄνθρωπον τούτον. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Βᾶν Ὅσσην παρήγαγε καταπληκτικὸν ἀποτέλεσμα. Ἐκτοτε ὁ βαρόνος μένει κατάκλειστος ἐν τῷ γραφείῳ αὐτοῦ, σπαράζων ὡς εἰς διάβολος ἐν τῷ περιρραντηρίῳ του. Εἶνε ὡς παράφρων. Κραυγάζει, χειρονομεῖ, τίλλει τὰς τρίχας του, συστρέφεται ἐπὶ τῶν ἐπίπλων του. Εἰκοσάκις ἐπανάλαβε γρολλίζων: Εἴκοσιν ἑκατομμύρια, εἴκοσιν ἑκατομμύρια!

Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ παρουσιάσῃ τὸ πρακτικὸν τοῦ θανάτου, ὅπερ ζητοῦσι παρ' αὐτοῦ· ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ

ποιας αν εϋρηται τὸ σύνθημα ποῖον εἶναι ; Ἐνῶ δὲ δικὸς μας ὁ Παλιάνθρωπος γράφει ἀπὸ ἴπῶν : « Ἀρχὴ μου εἶναι τὰ μὴ ἔλω καμμίαν ἀρχήν », ἡ Τσουρικὰ γράφει : « Ἐφημερίδα γὰρ τὰ σατυρίζω καὶ ἐν ἀνάγκῃ τὰ βρίζω ». Ἡ δὲ μεγαλύτερα πρόδοδος εἶναι ὅτι ἡ ἐν λόγῳ Τσουρικὰ εἶναι σχεδὸν ἐπίσημον ὄργανον τοῦ ὑπουργείου.

Ὁ ἐκ πείνης θάνατος ἐνὸς χρυσοκάνθαρου. —

Ἐν Παρισίοις, εἰς μίαν στενωπὸν, ἐντὸς δωματιδίου εἰς τὸ πέμπτον πάτωμα κατοικεῖ πρὸ καιροῦ κάποιος Λαμενέρ. Πρὸ τριῶν μηνῶν εἶχεν ἀσθενήσει καὶ μετηνέχθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον. Ἀφοῦ ἀνέρρωσεν, ἐπανήλθε πάλιν εἰς τὸ στεγνὸν του δωμάτιον, ὅπου ἔθυρωρός του ἔφερνε κάθε μέρα λίγο ψωμί, δύο δάκτυλα κρασί καὶ μιὰ σούπα. Ὅταν ἔγινε καλὰ καλὰ, ἤρχισε νὰ βγαίνει ἔξω. Μιὰ μέρα τὸν φέρουν σ' ἓνα κάρρο μέσα ἀστυνομικοὶ κλητῆρες· τί εἶχε συμβῆ ; Ὁ Λαμενέρ, περνῶν ἀπὸ ἓνα ἀρτοποιεῖον, προσεβλήθη τόσον δυνατὰ ἀπὸ τὴν ὄσμην τοῦ φρέσκου ψωμιοῦ, ὥστε λειποθυμήσας ἔπεσε κάτω εἰς διαβάτης τοῦ ἀγόρασε λίγο ψωμί, τὸ ὅποιον ἔφαγε σὺν πεινασμένους. Οἱ κλητῆρες τὸν ὠδήγησαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, καὶ ποία ὑπῆρξεν ἡ ἐκπλήξις τοῦ ἀστυνόμου, ὅταν ἤυρεν εἰς τὰ θυλάκια τοῦ ἐκ πείνης λειποθυμοῦντος 32,000 φρ. Κατ' ἀρχὰς ἐνόμισαν ὅτι τὰ ἔκλεψε, ἀλλ' ὁ γέρο-φυλάργυρος ἐπαρουσίασε ὅλας τὰς ἀποδείξεις τῆς περιουσίας του. Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ὁ ἴδιος παρουσιάσθη εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ ἐζήτησεν ὡς ἀμπτωχος νὰ τοῦ δοθῇ εἰσητήριον διὰ τὸ Νοσοκομεῖον πάλιν. Καὶ τὸ κατόρθωσεν. Ὅπου καὶ παρέδωκε τὸ πνεῦμα, ἐξ ἀτροφίας. Ὅταν ἡ ἀστυνομία ἔκαμεν ἐρεύνας εἰς τὸ δωμάτιόν του, εὔρε ἐκτὸς 30,000 φρ. εἰς τραπεζικὰ γραμματία, ἄλλα 50,000 φρ. εἰς χρεώγραφα, καὶ ἄλλας 300,000 φρ. εἰς μετοχάς. Καὶ ὁ χρυσοκάνθαρος αὐτὸς ἀπέθανε, διότι δὲν εἶχε νὰ φάγῃ. Δὲν εἶναι λοιπὸν καὶ ἡ

φιλαργυρία τρέλλα ; Καὶ δὲν πρέπει εἰς τὸ ἐν Δαφνὶ φρενοκομεῖον πλὴν τοῦ Πολέμου, τοῦ Κώστα τοῦ Ρήτορα, τοῦ Κομπάκια, νὰ κλειθοῦν καὶ ὅλοι οἱ φιλάργυροι, δημευομένης τῆς περιουσίας των ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ;

Ἀσφαλιστικὰ λυχναία. — Γνωστὸν ὅτι ἐντὸς τῶν μεταλλείων ἀναπτύσσεται εὐφλεκτότατον ἀέριον, τὸ καλούμενον γκριζοῦ. Εἰς τὴν ἐλαχίστην ἀπροσεξίαν, ἀφοῦ μάλιστα ἐντὸς τῶν μεταλλείων ἐργάζονται μὲ φῶς, ἀναφλέγεται ἐκεῖνο, καὶ οὕτω συχνότατα συμβαίνουν φρικώδεις καταστροφαί. Ὡς προληπτικὸν τοῦ πλῆθους τῶν τοιούτων δυστυχημάτων παρουσιάζεται ἡδη ἡ ἀσφαλιστικὴ λυχναία, ἐφεύρεσις Ἰγγλοῦ, ἐξ οὗ φέρει καὶ τὸ ὄνομα : *λυχνία Δάβυ*. Εἶναι προχειροτάτη καὶ δύναται νὰ κατασκευάζεται ὑπὸ παντὸς μηχανικοῦ τῶν μεταλλορυχείων. Ἐσχάτως δὲ συνήλθεν ἐν Ἀλαί, ἐν τῇ Σχολῇ τῶν Μεταλλευτῶν, ἡ κατὰ τριμηνίαν συνεργομένη Ἑταιρία τῆς Μεταλλευτικῆς Βιομηχανίας, διὰ νὰ ἀκούσῃ τὴν ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς, τὴν ἐγκρίνουσαν τὰ πειράματα μηχανικοῦ τινος ἐπὶ τῆς ἀνωτέρω ἀσφαλιστικῆς λυχναίας, ἀναπτύσσοντος τὰ κατ' αὐτὴν θεωρητικῶς, καὶ συμπεραίνοντος ὅτι πολὺ μέλλει νὰ ἐλαττώσῃ τὰς φοβεράς καταστροφὰς τὰς προξενουμένας εἰς τὰ μεταλλεῖα ὑπὸ τοῦ γκριζοῦ. Ὡστε, ἀν ἡ πρώτη λάμπα τῆς ἀσφαλείας προσέρχεται ἐξ Ἀγγλίας, αἱ πρῶται ἐξενεχθεῖσαι ἐπ' αὐτῆς θεωρεῖται ὀφείλονται εἰς Γάλλους.

Καλὰ καὶ ἄγρια αὐτὰ, ἀλλὰ νομιζομεν ὅτι δι' ἡμᾶς περισσότερο εὐχαρίστησις θὰ ἦτο ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ μᾶς ἐπληροφόρουν περὶ ἀσφαλιστικῆς τινος ἐφευρέσεως κατὰ τῆς χολέρας.

Μέτρα κατὰ τῆς χολέρας. — Καὶ ἐπειδὴ ἐνθυμή-

εἶπη ποῦ εὐρίσκειται ἡ μαρκησία. Μεταξὺ τῶν ἀσυναρτήτων αὐτοῦ λόγων, ἰδοὺ τινες οὕς μετ' ἀκριβείας συνέλεξα : « — Ποῦ εἶνε αὕτη ; Ποῦ νὰ τὴν ζητήσω ; Ὁ Βλαιρῶ τὴν ἔρριψεν σάνα ἦτο σκύβαλο. Ποῦ ; δὲν μοῦ τὸ εἶπε· καὶ ἐγὼ δὲν τὸν ἠρώτησα. » Καὶ τούτους ἀκόμη : « Ἄ ! ἐὰν εἶχον ἀκόμη τὸν Βλαιρῶ ! » Ἰδοὺ οἱ λόγοι· εἰσι πολυσήμαντοι· σὰς παραδίδω αὐτοὺς χωρὶς σχολίων, ὅπως μὲ διατάξατε. »

— Βλαιρῶ ! Βλαιρῶ ; ἐπεφώνησεν ὁ κ. Χαγγάρδ. Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία, Βλαιρῶ εἶνε τὸ ὄνομα τοῦ συνενόχου του, τοῦ ἐκτελεστοῦ τῶν ἔργων του, τὸ ὄνομα τοῦ δολοφόνου ! Εἶνε ὁ ἄνθρωπος τὸν ὅποιον ἡ βαρόνη εἶδε πολλάκις, τὸν ὅποιον ἤκουτεν ὀμιλοῦντα περὶ τρελλῆς τινος γυναικὸς, περὶ παιδίου τὸ ὅποιον δὲν ἤθελε νὰ ἀποθάνῃ!... Τέλος ἀπήγγειλε τὸ ὄνομα τοῦ συνενόχου του· γνωρίζω τὸ ὄνομα τοῦτο, τὸ ὅποιον τοσοῦτον καὶ ἐπὶ μακρὸν χρόνον ζητῶ.

Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει πλέον ὁ ἄθλιος οὗτος· οἱ ἐκστομισθέντες λόγοι ὑπὸ τοῦ βαρόνου ἀποδεικνύουσι τοῦτο ἀρκετὰ. Νέα ἀπογοήτευσίς ! Πάντοτε τὰ αὐτὰ σκότη ; Ἀρκεῖ τὸ σκότος, Θεέ μου, φῶς, φῶς !

Τὸ ἔλεγον εἰς τὸν Βάν Ὅσσην, οἱ κακοῦργοι παρέρχονται γλιγῶρα. Πῶς ἀπέθανεν ὁ Βλαιρῶ οὗτος ; Ἴσως ἦσυχά ἐν τῇ κλίνῃ του. Ὡ ! ὄχι, ἀδύνατον· ὁ Θεὸς δὲν ἤθελεν ἐπιτρέψει τοῦτο. Ἐλαβε τὴν τιμωρίαν τῶν κακούργημάτων

του ! Ὅθ μάλω ποῖος ὑπῆρξεν ὁ βίος του, θέλω νὰ μάλω πῶς ἐζῆσε, πῶς ἀπέθανε !

Ε'

ΟΙ ΚΥΝΕΣ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ ΤΗΣ ΕΓΚΛΙΜΑΤΙΣΕΩΣ

Τὴν ἐπαύριον ὁ κ. Δαγγάρδ, ὅστις ἄμα ἐγερθεὶς ἐξῆλθεν, ἐπανήλθεν ὀλίγῳ πρὸ τῆς ἐνδεκάτης· διερχόμενος διὰ τοῦ ἐστιατορίου προσήλωσε τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τῆς τραπεζῆς, ἐφ' ἧς ὁ ὑπρέτης εἶχεν ἡδη θέσει ἐπιτραπέζια σκεύη διὰ τρία πρόσωπα. Ἡ μάγειρος, ἐν τῷ μαγειρείῳ ἦν λίαν ἀπησχολημένη, προσπαθοῦσα νὰ ἐξαμύσῃ πᾶσαν τὴν μαγειρικὴν ἐπιστήμην τῆς, ἵνα εὐχαριστήσῃ τὸν κύριόν τῆς, ὅστις εἶχεν εἶπει αὐτῇ νὰ δεῖξῃ ὅλην τὴν τέχνην τῆς.

— Ποῖον λοιπὸν περιμένομεν ; Ἐλεγε καθ' ἑαυτήν. Δύο πρίγκηπας πιθανῶς.

Ὁ κ. Δαγγάρδ ἐκάθητο ἐντὸς τοῦ γραφείου του, εἰς τὴν συνήθη θέσιν, ἐνώπιον τῆς τραπεζῆς.

(ἀκολουθεῖ)